

ΤΖΙΜΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ

Σαν τη μάγα μες στο city

Μια βόλτα που δεν μοιάζει με τις άλλες, με τον Τζιμάκο οδηγό...

Επιμέλεια **Δανάη Μολόχα**

Ως καλλιτέχνης και ως άνθρωπος, απ' όσο με θυμάμαι (και με θυμάμαι από πολύ παλιά, από τότε που έβγαίνα κακόν κακώς και ανάποδα από την αμνιακή εσωτερική πιάνα της μανούλας μου), πάντα είχα πρόβλημα με την πόλη μου, την πατρίδα μου, την ομάδα μου, το κόμμα μου... Αυτό το «μου» ποτέ δεν το αισθάνθηκα, ενώ προσπάθησα αρκετές φορές, γιατί είναι άγριο και ψυχοφθόρο να είσαι απέναντι από τους πολλούς και να γκρινιάζεις συνέχεια για τα κακώς κείμενα με τεχνουργήματα δημιουργικής μιζέριας. Καταγράφω το παράπονό μου, που δεν ένιωσα ποτέ την καύλα του οπαδού για την πόλη του. Για παράδειγμα, ζηλεύω αυτόν το σοβινισμό εσωτερικού των Θεσσαλονικέων για την ερωτική πόλη τους. Δεν ήμπερα ποτέ να τον καταλάβω, εκτός αν δεχτούμε ότι ο αυνανισμός, και κυρίως ο πνευματικός

τοιούτος, αποτελεί ερωτική έκφραση. Όπως έγινε κατανοητό, είμαι Νότιος, Αθηναίος, και μάλιστα γκάγκαρος.

Το βασικό μου στέκι στην Αθήνα είναι το εστιατόριο «**Ιντεάλ**» στην Πανεπιστημίου, όπου μαζευόμαστε τα Σάββατα με φίλους και θάβουμε τους υπόλοιπους που δεν ήρθαν. Σχεδόν καθημερινά πηγαίνω στον **Βάρσο** στην Κηφισιά με τα ρυζόγαλα και τα τσουρέκια αλλά και τα παγωτά, που τα φτιάχνει με συνταγή του ζαχαροπλάστη του μεγάλου Πέτρου της Ρωσίας. Στον Βάρσο, που ως παραδοσιακό καφενείο μαζεύει γριές που έχουνε γίνει φίλες μου και συζητάμε για αρρώστιες, επειδή κι εγώ έχω περάσει πολλές, δέχομαι και τα επαγγελματικά μου ραντεβού (δημοσιογράφοι, συνεντεύξεις κ.λπ.). Όταν έχει πολλή κίνηση η Κηφισιά και δεν μπορώ να ανέβω στον Βάρσο, πάω στα **Starbucks** απέναντι απ' το σπίτι μου γιατί δεν έχει

σερβιτόρους, δεν παίρνω τίποτα και κρυφακούω τις συζητήσεις των μαθητών από το γεγονικό Αμερικάνικο Κολλέγιο.

– Ρε μαλάκα, πήγες στη Βίκυ και της είπες ότι η μάνα σου σου είπε να της τα ζητήσεις!

– Ναι, ρε μαλάκα, τι πρόβλημα έχεις; Είμαστε φίλοι με τη μάνα μου και η Βίκυ μου είπε ότι θα το σκεφτεί μετά τις πανελλήνιες...

Αυθεντικός διάλογος κολλεγιοπαιδών, ένα σχολείο που το έχω δίπλα στο σπίτι μου και μου σπάει τα νεύρα με τα εμβαστήρια που παίζει μαζί με στρατιωτικά παραγγέλματα των καθηγητών: «Κολλέγιο, κλίνετε επί δεξιά». Τελευταία, συχνάζω πίσω από το Ιασώ, στο ραδιομέγαρο της Γιάννας, στον City 99,5, όπου κάνω καθημερινή εκπομπή στις 12 το μεσημέρι. Ο «**Δούρειος Ήχος**» είναι δεκαπέντε χρόνια στην πίστα και για φέτος σπίνει το τασνίρι του στον City.